

Това предложение е било посрещнато съ продължителни и единодушни одобрения и още въ същото заседание комитетът е постановилъ да се възложи на артиста Бовери, автора на скицата „Au Tzag“ да я изработи въ скъпъ бронзъ, като допълни свитата на Царя-Освободителя съ Августейшия му синъ, Императоръ Александъръ III.

Прѣдседателътъ на комитета г-нъ Заимовъ за изпълнение на взетото рѣшение влѣзълъ въ прѣговоръ съ г. Бовери за отливането на скицата, която слѣдъ изработването била прѣдствена на комитета, но послѣдниятъ не я одобрилъ поради техническиѣ ѣ груби недостатѣци.

Тогава комитетътъ взелъ рѣшение, вмѣсто скицата „Au Tzag“ на Бовери, да се поднесе въ подарѣкъ на царя Николай II, редукия отъ въздигнатия паметникъ на Царя-Освободителя въ 1/15 отъ голѣмината му и албумъ съ художествено изработени образи на всички руски паметници въ България, издигнати въ разни кѣтове на балканитѣ, въ паметъ на геройски загиналитѣ борци въ врѣме на освободителната война. Едноврѣменно е билъ приготвенъ единъ адресъ до Царя художествено изработенъ отъ младия художникъ Х. Тачевъ, който билъ положенъ въ една сребърна кутия, прѣдставляваща художествена изработка отъ плетено сребро съ златни украшения.

На 29 май 1902 год., Държавниятъ Глава, въ качеството на почетенъ прѣдседателъ на комитета „Царь Освободитель“, придруженъ отъ прѣдседателя на Народното събрание, Драганъ Цанковъ, отъ прѣдседателя на комитета Ст. Заимовъ, отъ Военния Министъръ генералъ Паприковъ, отъ началника на щаба на армията генералъ Р. Димитриевъ, А. Митовъ и Ст. Сарафовъ, членове на комитета, се прѣдстави